

คำสั่งกรมสรรพากร

ที่ ป. ๘๘/๒๕๕๒

เรื่อง การขายสินค้านอกราชอาณาจักร โดยผู้ประกอบการจดทะเบียน

เพื่อให้เจ้าพนักงานสรรพากรถือเป็นแนวทางปฏิบัติในการตรวจและแนะนำเกี่ยวกับการเสียภาษีมูลค่าเพิ่มสำหรับการขายสินค้านอกราชอาณาจักรโดยผู้ประกอบการจดทะเบียน กรมสรรพากรจึงมีคำสั่งดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ กรณีผู้ประกอบการจดทะเบียนขายสินค้าให้แก่ผู้ซื้อที่อยู่นอกราชอาณาจักร โดยได้สั่งซื้อสินค้าที่ขายจากผู้ขายหรือผู้ผลิตสินค้าที่อยู่นอกราชอาณาจักร และให้ผู้ขายหรือผู้ผลิตสินค้าที่อยู่นอกราชอาณาจักรส่งมอบสินค้าที่ขายนั้นให้แก่ผู้ซื้อที่อยู่นอกราชอาณาจักรโดยตรง โดยไม่ได้นำสินค้านั้นเข้ามาในราชอาณาจักร และไม่ได้ส่งสินค้านั้นออกนอกราชอาณาจักรแต่อย่างใด การขายสินค้านั้นดังกล่าวถือเป็นการกระทำนอกราชอาณาจักรไม่อยู่ในบังคับต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มตามมาตรา ๘๗/๒ แห่งประมวลรัษฎากร

ตัวอย่าง บริษัท A. ตั้งอยู่ในประเทศเวียดนาม ได้สั่งซื้อสินค้าจากบริษัท ก. ซึ่งเป็นผู้ประกอบการจดทะเบียนในประเทศไทย เนื่องจากบริษัท ก. ไม่มีสินค้า บริษัท ก. จึงสั่งซื้อสินค้าจากบริษัท B. ซึ่งเป็นผู้ขายหรือผู้ผลิตสินค้าในประเทศญี่ปุ่น โดยส่งให้บริษัท B. ส่งมอบสินค้านั้นดังกล่าวให้แก่บริษัท A. โดยตรง บริษัท ก. ไม่ได้กระทำการศุลกากรนำเข้าสินค้าและส่งออกสินค้าไปให้บริษัท A. ดังนั้นบริษัท ก. จึงไม่ต้องนำมูลค่าของการขายสินค้านอกราชอาณาจักรให้แก่บริษัท A. มารวมคำนวณเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม

ข้อ ๒ กรณีผู้ประกอบการจดทะเบียนขายสินค้าให้แก่ผู้ซื้อที่อยู่นอกราชอาณาจักร โดยได้สั่งซื้อสินค้าที่ขายจากผู้ขายซึ่งเป็นผู้ประกอบการจดทะเบียนในราชอาณาจักรด้วยกัน และผู้ขายในราชอาณาจักรได้สั่งซื้อสินค้าดังกล่าวจากผู้ขายหรือผู้ผลิตสินค้าที่อยู่นอกราชอาณาจักรอีกทอดหนึ่ง และให้ผู้ขายหรือผู้ผลิตสินค้าที่อยู่นอกราชอาณาจักรส่งมอบสินค้าที่ขายนั้นให้แก่ผู้ซื้อที่อยู่นอกราชอาณาจักรโดยตรง โดยไม่ได้นำสินค้าดังกล่าวเข้ามาในราชอาณาจักร และไม่ได้ส่งสินค้านั้นออกนอกราชอาณาจักรแต่อย่างใด การขายสินค้านี้ระหว่างผู้ประกอบการจดทะเบียนกับผู้ซื้อที่อยู่นอกราชอาณาจักร ถือเป็นกรณียกเว้นการนอกราชอาณาจักร ไม่อยู่ในบังคับต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มตามมาตรา ๗๗/๒ แห่งประมวลรัษฎากร

กรณีผู้ขายซึ่งเป็นผู้ประกอบการจดทะเบียนในราชอาณาจักรขายสินค้าให้แก่ผู้ประกอบการจดทะเบียนซึ่งขายสินค้าให้แก่ผู้ซื้อที่อยู่นอกราชอาณาจักรอีกทอดหนึ่ง โดยไม่มีการนำสินค้าที่ขายเข้ามาในราชอาณาจักร และไม่ได้ส่งมอบสินค้าในราชอาณาจักรตามวรรคหนึ่ง ถือเป็นกรณียกเว้นการนอกราชอาณาจักร ไม่อยู่ในบังคับต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มตามมาตรา ๗๗/๒ แห่งประมวลรัษฎากร

ตัวอย่าง บริษัท A. ตั้งอยู่ในประเทศเวียดนาม ได้สั่งซื้อสินค้าจากบริษัท ก. ซึ่งเป็นผู้ประกอบการจดทะเบียนในประเทศไทย และบริษัท ก. ได้สั่งซื้อสินค้าจากบริษัท ข. ซึ่งเป็นผู้ประกอบการจดทะเบียนในประเทศไทยเช่นกัน เนื่องจากบริษัท ข. ไม่มีสินค้านี้ดังกล่าว จึงได้สั่งซื้อสินค้าจากบริษัท B. ซึ่งเป็นผู้ขายหรือผู้ผลิตสินค้าในประเทศญี่ปุ่นอีกทอดหนึ่ง โดยสั่งให้บริษัท B. ส่งมอบสินค้านี้ดังกล่าวให้แก่บริษัท A. โดยตรง บริษัท ข. ไม่ได้กระทำการพิธีการศุลกากรนำเข้าสินค้านี้เพื่อส่งมอบให้แก่บริษัท ก. และบริษัท ก. ไม่ได้กระทำการพิธีการศุลกากรส่งออกสินค้า

ไปให้บริษัท A. ดังนั้น บริษัท ก. จึงไม่ต้องนำมูลค่าของการขายสินค้าออก
ราชอาณาจักรให้แก่บริษัท A. มารวมคำนวณเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม และบริษัท ข.
ก็ไม่ต้องนำมูลค่าของการขายสินค้าออกราชอาณาจักรให้แก่บริษัท ก. มารวมคำนวณ
เสียภาษีมูลค่าเพิ่ม

ข้อ ๓ ภาษีซื้อที่ผู้ประกอบการจดทะเบียนตามข้อ ๑ และข้อ ๒ ได้เสียไป
เนื่องจากการประกอบกิจการขายสินค้าออกราชอาณาจักร ผู้ประกอบการจดทะเบียน
ไม่มีสิทธินำไปหักออกจากภาษีขายในการคำนวณภาษีมูลค่าเพิ่ม เนื่องจากต้องห้าม
ตามมาตรา ๘๒/๕ (๖) แห่งประมวลรัษฎากร

กรณีผู้ประกอบการจดทะเบียนตามวรรคหนึ่ง ประกอบกิจการขายสินค้าใน
ราชอาณาจักรซึ่งอยู่ในบังคับต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มตามมาตรา ๘๗/๒ แห่งประมวล
รัษฎากรด้วย ให้ผู้ประกอบการจดทะเบียนดังกล่าวเฉลี่ยภาษีซื้อที่จะนำไปหักออกจาก
ภาษีขายในการคำนวณภาษีมูลค่าเพิ่ม ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดี
กรมสรรพากรกำหนดตามมาตรา ๘๒/๖ แห่งประมวลรัษฎากร

ข้อ ๔ บรรดาระเบียข ข้อบังคับ คำสั่ง หรือคำวินิจฉัยใดที่ขัดหรือแย้งกับ
คำสั่งนี้ ให้เป็นอันยกเลิก

สั่ง ณ วันที่ ๒ กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๒

ร้อยเอก สุชาติ เชาว์วิศิษฐ

อธิบดีกรมสรรพากร